

CARIN EBBA SOPHIA HERMELIN

f. 9.4.1902 d. 6.1.1975

Carin Hermelin föddes den 9 april 1902 på Ulfåsa i Östergötland såsom dotter till Joseph Hermelin och hans maka Jane, f. von Koch, och såsom nummer två av sju syskon.

En skönare uppväxtplats kan knappast tänkas än Ulfåsa med sin ymniga trädgård, sin väldiga gömslrika park och sin sjö. Barnen åtnjöto ett oinskränkt förtroende och en nästan oinskränkt frihet. Om vi bara passade på måltider och lektionstimmar, var det ingen som lade sig i var vi uppehöll oss: i parken, i skogen eller på sjön. Bland oss tre äldsta systrar, som i barndomen ständigt höllo ihop, var Carin den idérika och fantasifulla. Alla våra upplevelser, t.o.m. läxböckernas innehåll, omvandlade hon till dikter och visor.

År 15 1915 övertog vår far fideikommisset Gripenberg i Småland, och ett år senare flyttade familjen dit och tog så ett nytt underbart ställe i besittning.

Efter tre års skolgång i Stockholm och några års musikstudier i Tyskland genomgick Carin Socialpolitiska Institutet. Omedelbart därefter blev hon anställd på den politiska radikala veckotidningen Tidevarvet. Tidningens dåvarande redaktör Elin Wägner hade nämligen på Kvinnliga Medborgarskolan vid Fogelstad läst några uppsatser av henne och funnit, att "flickan kunde skriva". I 11 år var Carin knuten till Tidevarvet, de sista 6 åren som dess redaktör. Mer än en av släktens äldre mera konservativa medlemmar skakade på huvudet och tyckte, att den söta Carin lockats in på farliga vägar. I våra dagar förefaller tidningens program inte längre så uppskakande. Det var stimulerande men ingalunda alltid lätt att samarbeta med den grupp av starkt utpräglade, begåvade och stundom svårhanterliga kvinnor, som stodo bakom Tidevarvet och möjliggjorde dess utgivande. När tidningen på grund av tidsläget tvangs att upphöra 1936, beklagade Carins familj livligt, att *hon* denna stämna måst tystna, men kände det samtidigt som en lättnad, att *Carin* själv befriades från en stark press.

Nya uppgifter väntade: utgivandet av tidskriften Från riksdag och kanslihus, sekreterarposten i Sveriges Husmodersföreningars Riksförbund och därefter redaktionssekreterarskapet i Sveriges Folkskollärarinnors Tidning. Från 1944 till sin död var Carin även redaktör för tidningen Fogelstadförbundet.

De sista årtiondena bodde Carin på Hälla utanför Falun sysselsatt med journalistiskt frilansarbete, föredrag, vikariat i Sveriges Radio och uppdrag för folkbildningsorganisationer.

Det var dock Carins person, hennes väsen, som gav det oförglömliga intrycket hos dem som lärde känna henne. Hon hörde inte till dem som taga motgångar och svårigheter lätt och om någon ställde alltför höga krav på hennes tjänstvillighet och hjälpsamhet, kunde hon ofta inte bita ifrån sig nog eftertryckligt. Men samvaron med henne innebar fest. Hennes blick för det genuina hos människor och det dråpliga i situationer, hennes oväntade och lustiga repliker voro charmerande och oemotståndliga. Med sin begåvning och sitt intresse för människor satte hon sig in i andras belägenhet och med sin generositet var hon alltid beredd att höra på deras bekymmer. Många, många äro också de som vittnat om hur mycket samvaron och samarbetet med henne betytt för dem.

Falun i maj 1976

Ingeborg Hermelin